

živnostenská ve S. zařazena podle § 14 d odst. 3 zák. z 5. února 1907 č. 26 ř. z. a podle nař. min. obch. ve shodě s min. vyuč. z 26. července 1907 č. 180 ř. z. do seznamu oněch živn. učilišť, jejichž vysvědčení na odchodnou nahrazuje průkaz řádného dokončení učebního poměru (tovaryšský list nebo zkoušku tovaryšskou), opovídají-li ženy živnost oděvníckou, omezenou na šití ženských a dětských šatů.

Po té stránce podává se i z přílohy 1/3 stížnosti připojené (zprávy německé veřejné odborné školy pro ženská povolání ve S.), že škola tato sloužití má k tomu, poskytnouti paním a dívkám škole odrostlým teoretické a praktické vzdělání pro život a po absolvování živn. pracovny (3. ročník) i oprávnění samostatně provozovati určitá živn. povolání.

Z uvedeného plyne, že absolvování řečené školy — všech tří ročníků — podle své povahy a určení skýtá dotčené posluchačce v oboru ženského vzdělání ucelené vědomosti, jež slouží jako teoretická a praktická příprava pro praktické povolání a jakožto průkaz o řádném ukončení poměru učebního pro samostatné provozování živnosti oděvnícké v oboru šatstva ženského a dětského, opravňující tedy podle § 14 d živn. řádu k provozování této živnosti.

Na tom nemůže nic měniti okolnost, že se dcera st-lova po absolvování ženské odborné školy ve S. dala zapsati na ústav pro výchovu učitelek mateřských školek, ježto návštěva ženské školy rodinné není nezbytným předpokladem pro návštěvu ústavu učitelek, nýbrž podle stížnosti ulehčuje přijetí žadatelky do tohoto ústavu. Konečně k intenci zákona, hraditi částečně studijní náklad, lze hleděti pouze v jeho mezích, nikoliv však proti jasnému jeho znění.

Č. 12.006.

Policejné právo: K vykázaniu cudzinca z územia čsl. štátu stačí už púha okolnosť, že sa cudzinec riadne nelegitimoval cestovným pasom (§ 10 zák. čl. V:1903 a zák. č. 55/1928 Sb.).

(Nález zo dňa 4. septembra 1935 č. 17.154/35.)

V e c: Elemér K. vo V. proti zemskému úradu v Bratislave o vypovedanie z územia Čsl. republiky.

V ý r o k: S ť a ť n o s ť s a z a m i e t a p r e b e z d ô v o d n o s ť.

D ô v o d y: Výmerom zo dňa 15. januára 1931 vypovedal okr. úrad v Modrom Kameni sť-l'a z územia Čsl. republiky. Napadnutým rozhodnutím bolo odvolanie sť-l'ovo do tohoto výmeru zamietnuté.

O sťažnosti na toto rozhodnutie uvážil nss:

Niet sporu o tom, že sť-l' je cudzincom. Žal. úrad odôvodnil v napadnutom rozhodnutí vypovedanie sť-l'a z územia Čsl. republiky takto: »Dľa § 3 zák. čl. V:1903 je cudzinec, ktorý mieni prechodne alebo trvale tuhá sa zdržovať, povinný nie len svoj úmysel oznámiť príslušnej vrchnosti, ale tiež náležite sa legitimovať. Dľa § 10 zák. čl. V:1903

môže byť cudzinec, ktorý sa náležite nelegitimoval, z tunajšieho územia vykázaný. Nakoľko posledne zák. zo dňa 29. marca 1928 č. 55 Sb. bola zavedená u cudzincov, zdržujúcich sa v Čsl. republike, nútená pasová povinnosť, sluší považovať za riadnu legitimačnú listinu u cudzincov cestovný pas, opatrený potrebným vízumom. Sť-I' jako cudzinec predpísaného cestovného pasu nemá, potom ovšem požiadavke náležitej legitimácie nevyhovuje a tak vo smysle § 10 zák. čl. V:1903 je daný zákonný dôvod na jeho vypovedanie z tunajšieho územia. Keď ale okr. úrad v Modrom Kameni z uvedeného dôvodu výmerom v odpor vzatým sť-I'a z tunajšieho územia vypovedal, musel odvolací úrad uznať pokračovanie I. stupňového úradu za zcela správne a zákonné, vypovedací výmer jako na právnom podklade vydaný schváliť a odvolanie jako neodôvodnené zamieňať.«

Z tohoto odôvodnenia napadnutého rozhodnutia ide zrejme na javo, že žal. úrad uviedol jako dôvod pre vypovedanie sť-I'a z územia Čsl. republiky jedine len okolnosť, že sť-I' sa nelegitimoval cestovným pasom, pri čom žal. úrad vychádzal z právneho názoru, že za účinnosti zák. č. 55/1928 Sb., v napadnutom rozhodnutí citovaného, je cestovný pas opatrený cestovným vízumom i pre cudzincov, ktorí sa na tomto území zdržujú, jedinou legitimačnou listinou, ktorej nedostatok odôvodňuje podľa § 10 zák. čl. V:1903 vypovedanie cudzinca.

I. Pokiaľ sť-I' háji stanovisko, že legitimovanie cudzinca, predpísané v § 10 zák. čl. V:1903 vzťahuje sa podľa dôvodovej zprávy k tomuto šu vraj len na také osoby, ktorých zdržovanie sa na území štátu ohrožuje verejný poriadok a bezpečnosť štátu, čomu však v prípade sť-I'ovom tak neni, je sťažnosť bezdôvodná.

Podľa § 10 zák. čl. V:1903 môže byť policajným úradom zo štátneho územia kedykoľvek vykázaný, po prípade i nutne odstránený cudzinec, ktorý sa riadne nelegitimoval, ktorý nepreukáže, že má prostriedky k vydržovaniu seba a svojej rodiny, alebo jehož prítomnosť na zdejšíom území je pre záujmy štátne alebo pre verejnú bezpečnosť a verejný poriadok povážlivá. Z doslovu tohoto zákonného predpisu plynie, že k vykázaniu cudzinca z územia štátu neni zapotrebi, aby byly dané všetky v tomto predpise uvedené predpoklady, ale že stačí už púha okolnosť, že sa cudzinec riadne nelegitimoval. Pre výklad, že by sa ono legitimovanie vzťahovalo — jako sť-I' za to má — len na také osoby, ktoré ohrožujú verejný poriadok a bezpečnosť štátu, nie je v doslovu zákona najmenšej opory.

II. Ďalšie vývody sťažnosti sú vybudované na stanovisku, že sť-I' mohol sa legitimovať i iným spôsobom než cestovným pasom, lebo § 3 zák. čl. V:1903 nepredpisuje jako legitimáciu jedine len cestovný pas. Lež v tomto smere prehliada sť-I' zák. č. 55/1928 Sb., jehož sa žal. úrad v napadnutom rozhodnutí dovoľáva a podľa jehož § 2 smejú cudzinci prekročiť hranice republiky Čsl. alebo v nej sa zdržovať len s cestovnými pasmi, ktoré vyhovujú ustanoveniam tohoto zák. o pasoch cudzincov. Z ustanovenia § 2 zák. č. 55/1928 Sb. je tedy patrné, že za účinnosti tohoto zák. platí i pre cudzincov, ktorí sa zdržujú na území republiky Čsl., obligatorná pasová povinnosť. Cudzinci, ktorí sa cestovným

pasom vo smysle § 2 zák. č. 55/1928 Sb. nevykážu, môžu byť podľa § 10 zák. čl. V:1903 z územia republiky Čsl. vypovedaní.

Keďže však ustanovenie § 2 zák. č. 55/1928 Sb. predpisuje zcela bezvýmínečne i pre cudzincov, ktorí sa v území republiky Čsl. zdržujú, pasovú povinnosť, je pre otázku vypovedania bez právneho významu okolnosť vo sťažnosti relevovaná, že totiž sť-ľovi vraj nebolo možné opatriť si cestovný pas.

Pokiaľ sť-ľ dovodzuje, že podľa nar. min. pre Slov. č. 39/1920 a 55/1920 len tí cudzozemci sú povinní zažiadať si o povolenie k pobytu, ktorí prišli na územie republiky s cestovným pasom po 1. júli 1919, že sť-ľ prišiel však sem už v roku 1916 a tak cestovný pas nie je mu potrebný, je sť-ľ na omylu, lebo v zák. č. 55/1928 Sb., ktorý, pokiaľ ide o spôsob legitimácie cudzincov, je v danom prípade jedine smerodajný, není takého ustanovenia, že by boli cudzinci, ktorí prekročili hranice štátu pred 1. júlom 1919, sprostení pasovej povinnosti, v tomto zákone stanovenej.

Č. 12.007.

Zaměstnanci veřejní. — Zemědělství: Úprava služebního postavení úředníků zemědělské rady pro Slovensko.

(Nález ze dne 4. září 1935 č. 18.652/33.)

Věc: Pavel H. v B. proti výboru zemědělské rady pro Slovensko o zbavení funkce generálního tajemníka zemědělské rady.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Výbor zemědělské rady pro Slov. jmenoval usnesením ze 14. června 1925 se schválením min. zeměd. st-le definitivně vedoucím tajemníkem zemědělské rady pro Slov. v VI. hodn. tř. státních úředníků v systemisovaném stavu úředníků z. r. p. S. O tom byl st-li vydán dekret z 21. července 1925. Výnosem min. zeměd. z 19. prosince 1928 byly podle § 13 vl. nař. č. 305/1920 Sb. od 1. ledna 1928 zřízeny pro obstarávání služebních výkonů zeměd. rady kategorie úřednické a provedena systemisace míst s tím, že služební třídy a platové stupnice odpovídají služebním třídám a platovým stupnicím podle plat. zák. č. 103/1926 Sb.

Dekretem předsedy z. r. p. S. z 27. července 1929 bylo st-li sděleno, že výbor z. r. p. S. na základě schválení min. zeměd. udělil st-li ve smyslu § 5 jedn. řádu usnesením z 2. července 1929 služební místo 3. platové stupnice v systemisovaném osobním stavu zaměstnanců z. r. p. S. kategorie úředníků zemědělsko-technické služby pro odbornou službu zemědělskou, a to se služebním přidělením v presidiu z. r. p. S. s tím, že jeho úřední titul bude upraven dodatečně a že st-lovo postavení jako vedoucího úředníka zeměd. rady se tím nezmění. Dále bylo st-li sděleno, že se na st-lův služební poměr vztahují, pokud jde o služební práva, požitky a úřední povinnosti, až na další předpisy vydané zeměd. radou, dále analogické předpisy platné pro státní zaměstnance. Konečně bylo podotčeno, že min. zeměd. může kdykolivěk slu-